

מ"ת 14/2/4428 - מדינת ישראל נגד אنبיה יונס

בית משפט השלום בחיפה
מ"ת 14-02-4428 מדינת ישראל נ' יונס(עוצר)
25 פברואר 2014

בפני כב' השופט ערן קויטן
הمحكمة
מדינת ישראל
נגד
انبיה יונס
המשיב

nocchim:

ב"כ המבקשת - גב' הוכשטדט

ב"כ המשיב - עו"ד בריק (ס. ציבורית)

המשיב בעצמו באמצעות הלוי

מת"צבת המתווגנית - גב' ג'נט אליהו

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

הمحكمة הגישה כתוב אישום המיחס למשיב ביצוע עבירות איומים, ותקיפה בנסיבות חמימות (של בת זוג).

עפ"י כתוב האישום, במועד הרלוונטי, היו הנאשם והמתלוונת בני זוג.

בתאריך 14.1.20.0, סמוך לשעה 19:00, בבitemם ב...., בkazaה המתלוונת מהמשיב שיתן אוכל לה ולבני התינוק. בין השניים התפתח ויכוח במהלך תקף המשיב את המתלוונת בכך שירק יריקה אשר פגעה בלחיה. בנוסף נטל המשיב מלחיה, השליך אותה לעבר המתלוונת וזע פגעה בכתפה. כן השליך המשיב כס זכוכית לעבר המתלוונת והcosa התנפיצה. המתלוונת התקשרה למוקד המשטרתי והונחתה לנעול את הדלת. כאשר בkazaה המתלוונת לנעול את הדלת פנה המשיב למגירה במטבח הדירה, נטל סכין ואים בהתנהגות על המתלוונת אשר נמלטה לכיוון המרפסת.

עמוד 1

המבקשת סבורה כי בחזקתה ראיות לכואורה אשר יש בהן לבסס את האשמה.

כן סבורה היא כי קיימות עילות מעוצר שונות ביחס למשיב.

בדיוון שהתקיים בגין בקשהה, הפנתה המבקשת אל תיק החקירה, אל גרסאות המתלוננת, אל דוחות פעולה של השוטרים שהגיעו לבית המתלוננת, אל מוצגים שנתפסו ע"י השוטרים, אל הקשיים שהיו באיתורו של המשיב ואל העובדה שב��ופו של יום, במהלך עימות, חזרה המתלוננת מגרטסה.

לדעת המבקשת המשיב מהוות סכנה לבת זוגו, המשיב אינו שווה כדין בישראל ומכל מקום, אם ישוחרר יהיה קושי בהבאתו להליכי משפט.

מנגד, סבור ב"כ המשיב כי בחזקת המבקשת אין קיימות ראיות לכואורה בעוצמה מספקת להרשעת המשיב, ומשכך אף אין לכואורה עילה למעצרו. מכל מקום, ביקש ב"כ המשיב לשחרר את מרשו לחילופת מעצר בעיר אילת, בה גר דודו ואשר יכול לשחות בחברתו במהלך התקופה.

נטلت את תיק החקירה לעיוני.

סביר אני כי בידי המבקשת תשתיית ראייתית לכואורתה המקימה סיכוי סביר להרשעה.

התשתיית הראייתית מבוססת על שתי הודעות שמסירה המתלוננת ביום 21.1.14, הן בשעת לילה עם בוא אנשי המשטרה והן בהמשך היום בשעה 21:32:15.

המתלוננת מסירה ארוכה ומפורטת ביחס ליחסיה עם המשיב ויש לציין כי מצבה האישית היה קשה והוא אף ניסתה, כפי הנראה, לשלוח יד בנפשה. עוד מסירה המתלוננת כי אין מדובר באירוע ראשון בו היא חוות אלימות.

השוטרים שהגיעו לבית המתלוננת איתורו בבית חפצים אליהם התיחסה ואין מקום בשלב זהה לקבוע כי גרסתה של המתלוננת אינה אמתה. יש לזכור שבעת הדיוון בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהמ"ש אין שוקל שיקולי מהימנות ודילויים קיימים בריאות פוטנציאלי הוכחתו אשר אם יעבור את כור ההיתוך של ההליך המשפטי יהיה בו כדי לבסס הרשעה עפ"י אמות המידה המקובלות עליינו.

טענותי כבודת המשקל של ב"כ המשיב ביחס לעוצמת הראיות י许可 להתייחסות מקיפה במהלך הדיון בתיק העיקרי, לאחר שביהם יש שמע את עדותם של המתלוננת ושל המשיב.

יש לציין כי המשיב לא אותר במשך ימים רבים ולכשאטור, בתאריך 19.2.14, התיצבה בתחנת המשטרה המתלוננת וביקשה לבטל את התלונה שכן זקני הקהילה עשו שלום בין המשיבה.

היא סיפרה שהמשיב ביקש את סליחתה והוא אכן סלחנה לו. היא נשאלת אם מה שסיפרה בהודעותיה, בתאריך 21.1.14 הוא נכון ואמורה במפורש: "כן, זה הכל נכון".

לאחר חקירת המשיב אשר הכחיש את המיחס לו, נערך עימות והמתلونנת, במהלך העימות בהיותה מול המשיב, טענה כי הדברים לא אירעו כפי שטפירה עליהם בהודעותה.

אומנם חזרתה במהלך העימות מן הגרסה הארכאה והמפורטת שמסירה קודם לכן, יש בה כرسום מסויים, אולם אין מקבל את הטענה כי יש בה לאין לחלוין את הערך הראייתי אשר קיים בראיות האחרות אשר בתיק החקירה.

על רקע האמור אף קיימת עילית מעוצר ביחס למשיב.

המשיב, כאמור, היה לכואורה אלים כלפי בת זוגו ולכואורה אף עשה שימוש בחפצים, לרבות בסדין.

מסוכנותו של המשיב כלפי המתلونנת ברורה ולא מן הנמנע כי אף עלולים להיווצר קשיים בהבאתו לדין ומשכך קיימת עילית מעוצר נספת המבוססת על החשש מהתהמקות מהליכי שפיטה.

גם בקיומן של ראיות לכואורה ומתקיימת עילית מעוצר, מוטלת על ביהם"ש החובה לבחון אם ניתן להשיג את תכליית המעוצר בתנאים שפגיעתם בחירות החשוד פחותה. כך יש לדרוש כך לקיים, שכן מעוצר הינו בבחינת חריג ושחרור הוא הכלל. בהקשר זה יש לתת את הדעת גם לכרטום הקיים בראיות הלכאוריות אשר משליך מטבע הדברים על עצמותה של עילית המעוצר.

בביהם"ש התיצב דודו של המשיב אשר דר ב..

הדוד הסכים לקבל את המשיב לבתו ולפקח עליו במהלך שהותו ב....

לאחר ש שקלתי את כלל הנתונים שבפני, ובפרט נוכח המרחק הרב בין החלופה המוצעת למקום מגורי המתلونנת, סבור אני כי יש להורות על שחרורו המשיב בתנאים מגבלים אשר מחד יבטיח את ביטחון המתلونנת ומנגד יהיה בהם פגיעה פחותה בחירותו המשיב.

אני מורה אפוא על שחרור המשיב בתנאים כדלקמן:

1. המשיב ישאה בבתו של דודו ב...., בכתבות המצינית לעיל.

2. המשיב ישאה בתנאי מעוצר בית בבית דודו מדי יום, החל משעה 20:00 ועד שעה 06:00.

ב יתר השעות רשאי המשיב לצאת מבית דודו בכפוף לכך שדודו ילוו אותו לכל מקום אליו יצא, ומכאן רשאי המשיב אף לשחות בחברת דודו במקום העבודה בקיבוץ

3. נאסר על להתרחק מעל 100 קילומטר צפונית לעיר אילת.

- .4. אני אוסר על הנאשם ליצור כל קשר, בין ישיר ובין עקיף, עם המתלוונת.
- .5. הנאשם יחתום על ערבות עצמית על סך 2,500 ₪ כענובה לקיום תנאי השחרור.
- .6. דודו של הנאשם, אשר פרטיו לעיל, יחתום על ערבות צד ג' על סך 4,500 ₪ כענובה למילוי תנאי השחרור וכחבطة לכך שישנה במחיצת הנאשם בכל שעה משועות היממה וידיע לתחנת המשטרה על הפרה של תנאי השחרור.
- .7. יופקד סכום כסף בזמןן בסך 1,000 ₪ בכספי ביהם"ש כענובה לקיום תנאי השחרור.
- .8. שוטרי משטרת ישראל יוכלו להיכנס לבית דודו של הנאשם בשעות הלילה על מנת לבדוק קיומם של התנאים המגבילים.

בاهדר ערביות יעצר הנאשם ויובא בפני明日 - 26.2.14 עד השעה 11:00.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר תשע"ד, 25/02/2014 במעמד הנוכחים.

ערן קוטון, שופט

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

אני מעכבר את ביצוע השחרור עד ליום 27.2.14 בשעה 12:00, וב惟 שבקשת תגבש עמדתה עד明日 - 26.2.14 בשעה 11:00 אם להגיש ערע אמר לאו.

כל שוחלת שלא להגיש ערע תודיע על כךבקשת באופן מיידי לב"כ הנאשם, לייחית הלינו ולbihem"ש.

באם יוגש ערע תודיעבקשת לזכירות בהם"ש המחויז על הצורך בזימון מתרגם לשפה הטיגרית.

לא מצאתי לנקון לחת אורה להפקדת סכום הכספי בזמןן.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר
תשע"ד, 25/02/2014 במעמד
הנוכחים.
ערן קוטון, שופט